

KADETIT JA LOKAKUULAISET

Surullisenkuuluisa „ministeripula” ja Valtakunnanduuman uuden puheenjohtajan valitseminen⁵⁷ ovat taas ja taas kerran antaneet aineistoa kysymykseen kadettipuolueen ja lokakuulaisten puolueen yhteiskunnallisesta olemuksesta ja poliittisesta merkityksestä. Venäjän, luvallanne sanoen, liberaalinen porvaristo on luonnehtinut itseään satoja ja tuhansia kertoja. Jokapäiväisistä lehdistä ja „Zvezdan” edellisestä numerosta lukija on jo tullut tuntemaan, milaista tuo luonnehtiminen on. Eräänlaisen yhteenvedon tekeminen ei kuitenkaan liene tarpeetonta, koska meillä eniten levinnyt kadettilehdistö „nuijii” halukkaasti lokakuulaisia, mutta on haluton kirjoittamaan oman menettelynsä *yhteenvedoista*.

Muistutamme „kansanvapauden” puolueen käyttäytymisestä Valtakunnanduuman uuden puheenjohtajan vaalien aikana. Maaliskuun 21 pnä „Retsh” kiirehti tiedottamaan: „Kansanvapauden ryhmä on päättänyt äänestää M. Aleksejenkoa, jos hänet asetetaan ehdokkaaksi Valtakunnanduuman puheenjohtajan virkaan. Mutta jos ehdokkaaksi asetetaan Rodzjanko, niin ryhmä tulee äänestämään tätä vastaan”. Perustuslailliset „demokraatit” tarjoavat palvelustaan „vasemmistolaisille” lokakuulaisille. Eikä siinä kaikki. Saman päivän „Retshin” pääkirjoituksessa Aleksejenko julistetaan „kaikkien kunnioittamaksi” ja yritetään asettaa *koko* Valtakunnanduuman näkökannalle: jos näet oikeistolaiset antavat kannatuksensa lokakuulaisten enemmistön ehdokkaalle (t.s. ehdokas Aleksejenkolle), niin Valtakunnanduuma ehkä „palaa siihen yksimielisyyteen”, jolla se alussa otti vastaan Homjakovin ehdokkuuden. „Tämä yksimielisyys todistaisi, että *koko* Duuma ymmärtää ajankohdan poikkeuksellisen tärkeyden”.

Näin kirjoitti „Retsh”. „Koko Duuma”, ei enempää eikä vähempää. Tätä pitäisi muistella useammin IV Duuman vaalien yhteydessä!

Kadetit tietävät mainiosti, että oikeistolaiset ovat periaatteessa Duuman oikeudettomuuden kannalla, että natsionalistit valkaisevat ja puolustavat Stolypinia ja 87. pykälän rikkomista. Ja kuitenkin vain Aleksejenkon puolesta äänestämisen vuoksi kadetit ovat valmiita unohtamaan kaiken ja julistamaan „koko Duuman” yksimieliseksi, vaikka he yhtä hyvin tietävät, että työläisedustajat *eivät missään tapauksessa* anna houkutella itseään III Duuman „yksimielisyydellä” kuten eivät antaneet tehdä sitä Homjakoviakaan valittaessa.

Kysymys on selvä: työläisedustajat ja trudovikit eivät sisälly kadettien laskuihin. Ilman heitä, mutta oikeistolaiset, Markov toinen ja Purishkevitsh mukaanluettuna III Duuma on „koko Duuma”. *Niin se „Retshin” mukaan on.* Ja „Retshin” tällainen päätelmä vetää oikein sen rajan, jonka ovat ymmärtäneet väärin niin monet ja niin usein: tuo raja käy toisaalta feodaalien ja porvariston („liberaalisimmankin”, t.s. kadettiporvariston) ja toisaalta talonpoikien ja työläisten, t.s. demokraattien, välistä. Ilman demokraatteja, mutta oikeistolaisten kanssa me olemme „koko Duuma”, sanovat kadetit. Tämä merkitsee, että demokraattien nimeä vaatiessaan kadetit pettävät kansaa. Tämä merkitsee, että feodaalit ja porvaristo ovat kadettien mielestä „meitä”, ja kaikki muu jää laskuista pois.

Valtakunnanduuman uuden puheenjohtajan vaaleja koskeva vähämerkityksinen kysymys on vielä ja vielä kerran muistuttanut siitä varsin suurimerkityksisestä totuudesta, että kadetit *eivät* ole demokraatteja, vaan liberaalisen mallillisia porvareita, jotka palavasti toivovat kihojen ja lokakuulaisten „koko” kamarin „yksimielisyyttä”. Lokakuulaisten kanssa *kilpaileminen* — sen laatuista on kadettien „taistelu” heitä vastaan. Kadetit taistelevat lokakuulaisia vastaan, se on epäilemätöntä. Mutta he eivät taistele lokakuulaisia vastaan luokan edustajina, laajempien väestökerrosten edustajina eivätkä kumotakseen sen vanhan vallan, johon lokakuulaiset mukautuvat, vaan heidän *kilpailijoihin*, jotka tahtovat mukautua *samaan* valtaan, palvella *saman* luokan etuja, suojella sitä laajempien väestökerrosten (yleensä demokraattisten ainesten ja erikoisesti

proletaaristen demokraattien) vaatimuksilta. Hieman muunlainen mukautuminen samaan valtaan — juuri se on kadettien pyrkimyksenä, juuri se on heidän politiikkansa — liberaalisten porvariin politiikan — olemuksena. Ja tämä kilpailu lokakuulaisten kanssa, taistelu näiden paikasta antaa erikoista „kärkeytyä” kadettien taistelulle. Tämä selittää oikeistolaisten ja lokakuulaisten *erikoisen vihamielisyyden*, heidän erikoislaatuisten vihamielisyytensä kadetteja kohtaan: „ne” (demokraatit) hävittävät, „nämä” (kadetit) syrjäyttävät ensimmäiseltä paikalta toiselle; edellinen perspektiivi aiheuttaa periaatteellisen leppymättömän sodan elämästä ja kuolemasta; jälkimmäinen perspektiivi synnyttää *paikallisuontoista* taistelua, juonittelukilpailua, kilvoittelua menettelytavoissa saman maanomistajien ja porvariston enemmistön pyydystämiseksi tai saman vanhan vallan luottamuksen saavuttamiseksi.

Näkymä, jonka III Duuma tarjosi uuden puheenjohtajan vaalipäivänä, osoitti havainnollisesti tuon eron.

„Parlamenttipiirien” tapahtumien kadettirekisteröijä ylislee edelleenkin maaliskuun 23 päivän „Retshissä” Aleksejenkoa: „täysin riippumaton mies” (tuoko lokakuulainen, joka hykerteli kesäkuun 3 päivän johdosta!) „ja syvästi oman arvonsa tunteva” j.n.e. j.n.e.

Kas tämä on jyrkän laillisuuden kadettilainen mittapuu: älköön protestoita kesäkuun 3 päivää vastaan, protestoitakoon maaliskuun 14 päivää vastaan. Tämä muistuttaa amerikkalaista sananpartta: jos varastatte leipäpalan, niin joudutte vankilaan, mutta jos varastatte rautatien, niin teidät nimitetään senaattoriksi.

Hra Litovtsev, joka hoitaa „Retshissä” „Parlamenttipiireissä”-osastoa, kirjoitti maaliskuun 23 p:nä, että vasemmistolaiset lokakuulaiset ja kadetit olivat „runsaan puolen päivän ajan levottomia: entä jos suostuukin” (Rodzjanko, joka oli kieltäytyvinään).

Kuinka nyt kadettien ja heidän vastustajiensa välinen taistelu ei olisi *kärkevää*, kun kysymyksessä on niin läheinen, *koko* III Duumaan välittömästi tuntuva asia: „entä jos Rodzjanko suostuukin”!

Ja Rodzjanko kyllä suostui. Vaalinäkymä muodostui selkaiseksi, että oikeistolaiset ja nationalistit nauroivat makeasti ja taputtivat riemuissaan käsiään. „Vasemmistolaiset” lokakuulaiset ja *kadetit* olivat itsepäisesti, jatkuvasti

vaiti: he olivat hävinneet kilpaottelun sillä areenalla, jonka he itse olivat valinneet; kadetit eivät voineet iloita; heidän oli pakosta oltava vaiti. „Vastalauseeksi” kadetit äänestivät natsionalisti Volkonskia. Demokraatit ja vain demokraatit ilmoittivat kuuluvasti, suoraan ja selvästi, etteivät he osallistu III Duuman uuden puheenjohtajan vaaleihin eivätkä ole millään tavoin vastuussa „III Duuman koko toiminnasta” (Voiloshnikovin sanat).

Vaalipäivänä, Duuman 86:nnessä istunnossa kilpaveikkojen ottelussa puhuivat vain III Duuman esimies Rodzjanko ja Bulat sekä Voiloshnikov. Toiset olivat ääneti.

Voiloshnikov mainitsi oikeutetusti kaikkien ryhmätoveriensä nimissä, että kadetit „poliittisen asennoitumisensa erikoisuuksista johtuen ovat aina rakentaneet kaiken toivonsa Duuman sisäisiin kombinaatioihin”, ja nauroi heille, kuten herkkäuskoisille liberaaleille ainakin.

Kadettien poliittinen asennoituminen ja sen erikoisuudet johtuvat tuon puolueen luokkaluonteesta. Se on demokraatianvastainen liberaalisen porvariston puolue. Sen tähden kadetit „panevatkin aina kaiken toivonsa Duuman sisäisiin kombinaatioihin”. Tämä pitää paikkansa kahdessakin mielessä: ensinnäkin siinä mielessä, että Duuman sisäinen asetetaan Duuman ulkopuolisen vastakohtaksi, toiseksi niiden „kombinaatioiden” mielessä, joihin ryhtyvät ne sosiaaliset ainekset, ne luokat, jotka edustavat „koko” III Duumaa.

Rodzjankon valitsemisen johdosta, mikä merkitsi natsionalistien voittoa, vain työläisedustajat ja trudovikit esittivät julkilausuman, joka ei perustunut „Duuman sisäisiin” kombinaatioihin, julkilausuman, joka luonnehtii yleensä demokraattien ja erikoisesti proletaaristen demokraattien suhdetta koko III Duumaan, kesäkuun 3 päivään, lokakuulaisiin ja kadetteihin yhteisesti. Tuo julkilausuma on hyvänä evästyksenä Rodzjankolle ja koko „hänen” enemistölleen, hyvänä varoituksena „vastuuvelvolliselle”, nimittäin III Duumalle ja kesäkuun 3 päivän miehille vastuuvelvolliselle liberaaliselle „oppositiolla” niiden poliittisten puolueiden taholta, jotka „ovat vastuuvelvollisia” joillekin muille.

„Zvezda” № 16,
huhtikuun 2 pnä 1911
Allekirjoitus: V. I I j i n

Julkaistaan „Zvezda” lehden
tekstin mukaan